

Publicerad 2009-05-29 10:32 av Ingmar Hård

stig

vid morgonkaffet betraktar jag min stig
den som leder ner mot sjön

den är inte rak
den snirklar sig
liksom sökande
fram

det är vackert att beskåda
den rörelse som stigen gör

den är inte som moderna vägar
tänker jag
de spränger sig fram
brutalt trotyligt

med okänsla
snörrakt genom bergen

bergen
som värnlösa vilar i miljardårsålder
värdighet får de icke
i plågor syns de vrida sig

jag undrar
hur slickar stenar sår

sen promenerar jag stigen vår
snirklar mig långsamt barfota ner
mot hav

en stenåldersmänniska
är jag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingmar Hård med Poeter.se id #27267 innehar upphovsrätten